

ANNA
RISTORI
ETÄ-ÄIDIN
TARINA

Etä-äidin tarina

Yksittäisen äidin kannanotto viranomaismenettelyyn lastensa asioiden hoidossa, kertomus pitkittyneestä huoltajuuskiistasta itsestä ja lapsista riippumattomista syistä, kertomus 16 vuotta kestäneestä lastensuojeluasiakkuudesta.

Anna Ristori

Etä-äidin tarina

© 2014 Anna Ristori

Päällys ja taitto: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-286-321-8

Sisällysluettelo

Lukijalle	7
Luku 1	8
Luku 2	10
Luku 3	11
Luku 4	18
Luku 5	19
Luku 6	20
Luku 7	21
Luku 8	23
Luku 9	25
Luku 10	26

Lukijalle

Ajatus kirjoittaa oma kirja syntyi perustuen omakohtaiseen kokemukseeni jouduttuani kahden viranhaltijan petoksen, syrjinnän sekä mielivallan uhriksi vuosien ajaksi. Tämä on kertomus äidin taistelusta viranomaismielivaltaa vastaan, kertomus äidin tuskasta, taistelusta omien ja lastensa oikeuksien puolesta. Kertomus myös siitä, kuinka maassamme yksittäisellä viranhaltijalla on, niin halutessaan, valtaa tuhota pienten lasten elämä, riistää heiltä oikeus onnelliseen ja tasapainoiseen lapsuuteen, riistää äidiltä vuosiksi rakas lapsi perusteettomasti, käyttää valtaa siten, että se heijastuu elämän kaikkiin osa-alueisiin, valehdella asiakirjoissa, hävittää asiapapereita, nujertaa ja nöyryyttää ihmistä kohtalokkain seurauksin joutumatta minkäänlaiseen vastuuseen teoistaan. Häntä suojaa laki ja virkavastuu. Seuraukset hänen menettelystään kärsii lapsiperhe.

Kirjassani kerron myös kokemukseni siitä, millaista on joutua viranomaisen nöyryyttämäksi, valheiden ja vilpillisen menettelyn uhriksi ja millaisia häikäilemättömiä keinoja viranomainen käyttää peitelläkseen virheitään ja valheitaan, kun heidän toiminnastaan kantelee. Tämä on myös kertomus pitkittyneestä huoltajuuskiistasta vanhemmista ja etenkin lapsistani riippumattomista syistä. Toivon kirjani avulla saavani mielenrauhan, pääseväni yli minulle tarkoituksella tehdyistä vahingoista. Kaikista suurin toiveeni on, että kirjani päätyisi päättäjien ja lainsäätäjien käsiin ja saisi aikaan jonkinlaista muutosta yhteiskunnassamme. Tämä on siis kertomus lastensuojelun todellisuuden avautumisen näkökulmasta, tositarina 16 vuotta kestäneestä lastensuojeluasiakkuudesta, ehkäpä myös ennenkuulumaton asiakkuus, joka ei johtanut lasteni aseman paranemiseen vaan aiheutti sitä vastoin suurta henkistä ja taloudellista hätää, vuosiksi erittäin hankalan elämäntilanteen ja päättyi lopulta totaaliseen luottamuspulaan ja asiakkuussuhteen päättymiseen tylästi.

Luku I

Varmasti yksi jokaisen naisen haaveista on tulla joskus äidiksi. Itse tunsin olevani valmis äidiksi vasta täytettyäni kolmekymmentä, luettuani itselleni ammatin, saatuaani tehdä asioita, matkustella ja kokea monenlaista. Pian naimisiinmenon jälkeen sain ensimmäisen lapseni, juuri sellaisen kuin olin hänen kuvitellut unelmissani olevan, pienen, sanoinkuvaamattoman kauniin, tummatukkaisen pojan. Nimi hänelle minulla oli ollut jo valmiina pienestä työstä lähtien, nimi, jonka myös aviomieheni hyväksyi. Myöhemmin sain vielä kaksi lasta, toisen pojan ja yhden tytön. Salakavalasti avioliittooni kuitenkin tunkeutui vihollinen, jonka vangiksi lapsineni jouduin. Vuosia taistelin tätä vihollista vastaan omin voimin ja yritin suojella pieniä lapsiani. Elämä kodissamme oli verrattavissa miinakentällä kävelyyn. Ulospäin kaiken piti näyttää hienolta, seinien sisäpuolella olevasta helvetistä ei saanut eikä voinut puhua. Omin voimin en kuitenkaan selviytynyt ja päätin pyytää apua lastensuojelusta.

Omasta lapsuudestani muistan ajan, jolloin meillä kävi kodinhoitaja auttamassa äitiämme, kun hän oli sairaana. Mitään vakavia ongelmia perheessämme ei ollut, itselläni oli hyvä lapsuus. Kodinhoitaja laittoi meille ruokaa ja leikki kanssamme. Hän oli meille mieluinen vieras. Oman lapseni ollessa n. puolivuotias otin jo ensimmäisen kerran yhteyttä lastensuojeluun ja pyysin apua. Nyt olen saanut huomata, että se oli suurin koskaan tekemäni virhe, virhe, josta olen maksanut kovan hinnan. Yhtäkkiä huomasin olevani vanki; minulla ei enää saanut olla omia mielipiteitä, äitinä minut mitätöitiin täysin, olin yksinkertainen, en osannut hoitaa kotia, olin huono kasvattaja ja huono äiti, hoitajana olinkin täysi nolla. Ulkonäkönikin häiritsi, sain jatkuvasti huomauttelua mm. siitä, miten pukeudun tai käyttäydyn. Tätä mieltä siis oli perheemme sosiaalityöntekijä. Myös ex-mieheni päivittäinen viinankäyttö, väkivalta ja lasten kärsimykset ja pelkotilat olivat normaaliin elämään kuuluvia asioita ja hyväksyttäviä kaupunkini lastensuojelussa. Pian tajusinkin, että elämäni oli tullut toinen vihollinen, liittolainen aiemmalle viholliselle,

ihminen, joka halusi minulle pahaa. Lähes kymmenen vuoden ajan olin näiden vihollisten hampaissa, vankina omassa elämässäni. Mitä enemmän tein työtä lasteni edun, terveyden ja hyvinvoinnin eteen, sitä enemmän minua nöyryytettiin ja haluttiin hankaloittaa elämääni sen kaikilla osa-alueilla.

Luku 2

Voimaa vaikeassa elämäntilanteessa sain ihanista lapsistani, kodin laittamisesta ja omista harrastuksista, joista tietenkin jouduin yksi toisensa jälkeen luopumaan, enhän saanut edes ajatella, saati sitten harrastaa mitään. Myös työstäni pidin, vaikka jouduinkin elämäntilanteen pakottamana luopumaan monista työtarjouksista ja vaihtamaan useasti työpaikkaa. Kykenin tekemään vain erimittaisia sijaisuuksia, mikä aiheutti minulle tietenkin taloudellista huolta. Tukea ja apua sain myös ystäviltäni, ja voimaannuin hakemaan avio-eroa jo lastenikin kärsimysten vuoksi.

Vuonna 2005 osallistuin lapsineni ”Tartu lapsen hetkeen” -projektiin ja naisten voimaryhmään selviytyäkseen vuosien perhehelvetistä. Terapia oli pitkäkestoinen, ja osallistuin siihen kahteen kertaan. Vuonna 2007 lopultakin käräjäoikeus tuomitsi yhteiselämämme välittömästi loppumaan ja oikeutti minut kaikkien lasteni kanssa asumaan kodissamme. Päätöksen erityinen paino-arvo oli lasten asumisella äidin kanssa kotona. Odotimme oikeuden päätöstä lasteni kanssa turvakodin asunnossa. Asia oli lastensuojelun tiedossa ja kaikki oli siis hyvin, niin ainakin luulin. Vihollisista toinen ilmeistyikin jälleen elämäni, käytti valtaansa ja puuttui täysin perusteettomasti oikeuden päätökseen, mitätoi sen, kehoitti minua muuttamaan yksioön ja antamaan lapset isän huoltoon.

Kaikki tekemäni työ lasteni terveyden ja hyvinvoinnin, kehityksen ja kasvun turvaamiseksi tuhoutui. Perusteettomasti hän vei minulta ja lapsiltani kodin, määräsi vanhimman lapseni takaisin keskelle alkoholismia kohtalokkain seurauksin oikeuden päätöksestä huolimatta. Tajusin olevani umpikujassa ja jouduin tyytymään vaikeaan elämäntilanteeseen, joka minulle oli tahallisesti aiheutettu. Jäin seuraamaan sivusta lapseni elämää lasten isän saadessa tukea ja hyväksyntää käytökselleen ja päivittäiselle päihteiden käytölleen. Lapsellani oli siis uusi äiti ja tietenkin hyvä isä.

Kirja on kertomus äidin taistelusta viranomaismielivaltaa vastaan saadakseen lapsensa takaisin menetettyään hänet vuosiksi viranomaisten virheiden ja valheiden ja vakavien laiminlyöntien vuoksi kohtalokkain seurauksin sekä Käräjä-oikeuden päätöksestä huolimatta.

Kirjailija on kolmen lapsen äiti joka kirjoituksellaan haluaa herättää keskustelua siitä kuinka yksittäisellä viranhaltijalla on valtaa aiheuttaa lapsiperheelle ongelmia ja toimia epärehellisesti joutumatta minäänlaiseen vastuuseen teoistaan, sillä häntä suojaa laki ja virkavastuu. Yksittäisellä ihmisellä ei ole mitään oikeusturvaa eikä suojaa.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi



9 789522 863218